

61

1. O Pa - nie, w ja - łąz głę - bię łąk,

Ty dla nas zejść mu - sia - łość!

Gdy przez swą śmierć z mo - ca - rza łąk,

2. Brzemiona grzechu niosłeś sam
w miłości niezgłębiony!
Od Boga i od ludzi tam,
Ty byłeś opuszczony.
3. Jak straszna wtedy Panie Cię,
moc piekła otaczała!
Tyś w ponizeniu oddał się,
Twa śmierć nam życie dała.
4. Baranku Boży teraz ci,
przez łaskę się zbliżają,
do Ciebie z uwielbieniem, w czci,
w pokorze hołd składają.